

„Pole už jsou dávno holá, holá, škola na nás volá!“
...a zase v dětských pokojích zvoní před sedmou budíky a kolem třicetkrát na osm se tvoří hloučky školáků s taškami a batůžky. Zatím je ještě spousta povídání o zážitcích z prázdninových měsíců. Potom se otevírají dveře školy a tříd i v naší vesnici, v Ostopovicích.

Připravila se na nás škola?

Chodby a WC září čistou malbou, mezi WC a šatnami jsou nové prosklené dveře, aby zde bylo světleji, útulněji. To vše z prostředků obecního úřadu. Chodby, ředitelna i školní družina jsou dekorovány umělými květinami, které naši škole v hodnotě téměř 6000 Kč věnovala podnikatelka paní Ilona Šancová. Ve dvou učebnách jsou instalovány nové moderní tabule, na které přispěla firma Pozitav ing. Odrazila 8000 Kč. Ke zvelebení prostředí jistě přispěje i obložení chodby a šaten modřínovými obklady, které bude provedeno panem Janem Šancou v podzimních měsících. Ze státních prostředků na učební pomůcky byl zakoupen zpětný projektor.

Začíná nový školní rok

A kdo do té naší prastaré, stále udržované a snad i úplně školicky chodí?

Letos celkem 61 žáků. Přivítali jsme 17 prvňáčků – z toho 8 děvčat a 9 chlapců. Do druhého ročníku chodí 18 žáků. Třetí ročník navštěvuje 17 žáků. Čtvrtý je nejslabší – 9 žáků. Třetí a čtvrtý ročník se vyučuje ve spojených ročnících. Školní družinu navštěvuje 22 žáků.

A učitelský sbor?

Připravil vyzdobené třídy, pomůcky, učebnice. Chceme navázat na tradice české školy. Tím novým, čím chceme svoji pedagogickou práci obohatit je tvůrčí svoboda v užívání metod, prostředků a postupů pedagogické práce, podle nichž je možno již od dob Komenského dosáhnout potřebných výsledků učitelova snažení. Zajímavými exkurzemi, návštěvou výstav, divadel, kulturních pořadů, sportem, pobytem žáků na zdravém vzduchu, půlročním plavečným výcvikem druhého až čtvrtého ročníku, na který přispěje asi dvěma tisíci pan Žilka, chceme rozšířit rozhled a obohatit citový život i zdraví žáků.

Prvním krůčkem do Evropy by měla být i soukromá výuka anglického jazyka.

Dobrou spoluprací s rodiči i učitelkou náboženství povedeme žáky ke kladným morálním hodnotám i správnému chápání demokratických principů. Cílem nás všech musí být výchova mravního a vzdělaného člověka, který bude schopný převzít odpovědnost za sebe, rodinu, obec a stát. Člověka svobodného, správně se orientujícího v podmínkách života demokratického státu.

Tento úkol by však měl platit i nad rámec školy.

Sofia Zausová, ředitelka školy

STAROSTOVA REPLIKA...

„K čemu je v naší obci obecní úřad? Vždyť jej zrušte, když nedokážete zjednat v obci pořádek. Nač tam vůbec jste?“

Takové a podobné invektivy adresoval nedávno jistý místní občan na adresu starosty obce a dalších členů zastupitelstva, aby tak vyjádřil svou nespokojenost s údajnými nepořádky v naší obci.

Nemám v úmyslu polemizovat s lidmi, kteří nechtějí rozumět problematice vedení obce, která v plném rozsahu vykonává místní správu a přenesenou působnost státní správy. Znamená to, že zajišťuje provoz obecního úřadu, mateřské a základní školy, zdravotního střediska, veřejného osvětlení, zabezpečuje likvidaci odpadu, stará se o kanalizaci, o úpravnost a vzhled obce a na neposledním místě převzala do své správy od června t. r. obecní vodovod.

O tom, že na území obce panuje čistota a pořádek se pochvalně vyjadřuje většina našich občanů i ti, kteří k nám příjždějí. Mnozí si neuvědomují, že současné obecní zastupitelstvo, jemuž v listopadu letošního roku končí funkční období, vstupovalo v roce 1990 do nejistoty z důvodu změn zákonů, pravomocí, financování obcí atd. Zdědilo mnoho nedodělků a následků špatně provedených prací z dřívějšího.

Nechci vyjmenovávat co se za uplynulých čtyř roků v obci opravilo a zbudovalo. To si umí každý objektivně posuzující občan zhodnotit sám. Obšírněji se zmíním o velmi náročném provozu obecního vodovodu, jehož zařízení nám 1. června t. r. předala Vodárenská akciová společnost v Brně. Její předchůdce JmVaK spravoval tento vodovodní komplet od roku 1979. Za tu dobu neprovedl žádnou obnovu a celý mechanismus byl udržován v chodu za minimálních finančních nákladů. Pamětníkům je známo, že výstavba veřejného vodovodu probíhala v několika fázích. V roce 1940 postavili u kaple prameniště se studnou, čerpací stanicí a výtlačné potrubí k vodojemu nad obcí. V letech 1945 a 1946 se občané živelně a neodborně napojovali na stávající vodní zdroj. Vlivem rozdílných potrubních dimenzí docházelo nejen v minulosti, ale dochází i v přítomnosti k častým potížím v dodávce vody. S narůstající výstavbou v obci stále se rozšiřovala vodovodní síť. Proto byla postavena další čerpací stanice na rozhraní Starého Liskovce a Ostopovic. I přes toto posílení zůstávala vesnice občas bez vody. Nejhorší situace vznikla letos. Nepomohlo upozornění místním rozhlasem, aby občané šetřili vodou. Mnozí nebrali tento kritický stav na vědomí a zalévali dále své zahrady a napouštěli bazény. Pro ilustraci dokumentuji, že běžná denní spotřeba z obecního vodovodu dosáhla míry kolem 100 m³ vody. V období letního sucha se zvýšila až na 300 m³ denně. Doufám, že se situace v dodávce vody v dohledné době zlepší a zachová si rovnováhu. Uvažujeme perspektivně o zabudování vodoměrů do každé domácnosti. Dojde též k výměně nevhodné dimenzované potrubí v rozvodu po obci, eventuálně ke stavbě zásobníku vody, který vytvoří během nočních hodin rezervu vody pro spotřebu na příští den. Poplatky za vodné se sniží, protože odpadnou náklady na četnou administrativu vodárny. Obec bude zajišťovat provoz a údržbu vodovodu zčásti vlastními silami, odborné práce jsou smluvně zajištěny u subdodavatelů.

Do budoucna připravujeme projekty na kanalizaci a na rozvod vody na Vinohradské ulici. Výstavba bude uskutečněna společně s příjezdovou komunikací. Současně projednáváme veřejnoprávní stavbu odpadní kanalizace Ostopovice–Starý Liskovec, jejíž provedení předpokládá vysoké náklady. Po splnění této akce dojde k dalšímu napojení kanalizace na ul. Lipové, Uzavřené a Polní.

Ještě je mnoho toho, co je třeba v obci vybudovat. Je k tomu zapotřebí jednak finanční zajištění a jednak takové vedení obce, které dokáže odborným přístupem bez osobních záští a politických emocí a za pomoci všech poctivě smýšlejících občanů nastávající úkoly uskutečnit.

Bohumil Vlach, starosta obce

Foto: Petr Dubjak

NOVINKA NA NAŠEM TRHU

Těsnění oken a dveří
ze speciálních profilů
s vynikajícími izolačními vlastnostmi
...proti chladu, proti hluku,
proti prachu, smogu a vlhku...
Životnost 50 let – se zárukou 25 let
Cena za běžný metr těsnění
včetně montáže od 19 do 36 Kč
Doba návratnosti vynaložených
nákladů od 4 měsíců do 1,5 roku
Objednávky u firmy
Zdeněk MUSIL
Krátká 7, 664 41 OSTOPOVICE
tel. (05) 35 19 81

NEÚNAVNÁ KNIHOVNIČKA

Na rozvoji vzdělanosti našich občanů se významně podílí místní lidová knihovna. Z historie je známo, že v roce 1907 tehdejší nadučitel školy Josef Palkovský založil čtenářský a pěvecký kroužek. Jeho pokrokový čin se stal impulsem ke vzniku knihovny. Přesto, že se stala oblíbeným místem čtenářů, celá léta se pro ni nenašlo nikdy vhodné prostředí a tak se tisnila v téměř nevyhovujících prostorách. Teprve v roce 1987 se jí dostalo spravedlivého zázemí. Přestěhovali ji do nově zrekonstruované budovy na Lipové ulici. Teprve tento kulturní stánek plně odpovídá zájmu všech čtenářů.

Milovníkům knih, navštěvujícím nově příjemné prostředí kultury, jistě neujde skutečnost, že vůbec nestárnoucí, obětavá a houževnatá knihovnice paní Miluška Červená „oslaví“ v letošním listopadu dvacáté výročí nepřetržité činnosti mezi svými milovanými knihami. Naše zanícená „jubilantka“ je stále připravena své čtenáře fundovaně informovat o knižních novinkách a při čtenářském výběru neopomene ochotně poradit a ke spokojenosti všech doporučit zajímavou a přitažlivou knižku.

Jménem našich čtenářů ji vyslovuji upřímné poděkování za její neúnavnou aktivitu a přeji jí dobré zdraví i životní elán, aby mohla i nadále pokračovat ve své práci.

Na závěr informuji, že knihovna je přístupná každý pátek vždy od 14.00 do 18.00 hodin.

Zdenka Otřichová

Ostopovicickou minulostí

Za lidmi doby železné....

Když v sedmém století před počátkem našeho letopočtu oslavovali ve starém Řecku své první olympijské vítěze olivovými věnci a jejich velký básník Homér již dlouho předtím vytvořil Iliádu – tehdy naše země žily ještě v hlubokém pravěku.

Novodobí archeologové pojmenovali toto stádium prehistorického lidstva **starší dobou železnou**. Historikové odvozují své poznatky z různých archeologických zdrojů a domnívají se, že v celém regionu jižní Moravy se zdržovali předchůdci slovanských kmenových společenství takzvaní PROTO-SLOVANÉ (Praslované). Stěhovali se poněkud během mnoha staletí z východoevropských krajín z důvodu přelidnění svých výchozích sídlišť. V našich podmínkách postupně splývali s místním obyvatelstvem a společně se věnovali zemědělství – orbě, chovu dobytka i pastevectví.

I na území, kde mají v současnosti své nezadatelné postavení naše Ostopovice, sídlili před více než 25 stoletími právě tyto lidé. Prokázali to brněnští archeologové v letech 1970–1972 v souvislosti s bagrováním půdy na polích Za branou a v polní trati Záhumenky. Objevíli pozoruhodné pozůstatky našich pradávných předků, které identifikovali jako „horákovské dětské hroby“. Ze zbývajících nálezů stojí za zmínku 3 zásobní jámy s rovným dnem, menší počet

zlomků keramických nádob a rozptýlené zvířecí kosti. Odkryté místo ověřuje skutečnost, že obyvatelé využili výšinné plošiny na pozemku dnešní ulice Branky a jejího okolí a nejspíše tam vybudovali nevelkou hrazenou osadu. Domy postavili s podúrovňovou podlahou ve čtvercovém nebo obdélníkovém půdorysu. Plocha stavby nepřesahovala rozměr 20 m² a lidé žili pod jednou střechou společně se zvířaty. Lze přijmout i hypotézu, že šlo o typicky slovanské chýše ze dřeva, omazané hlínou a plevami. Součástí ohrazeného sídliště byly zmíněné zásobní jámy potřebné ke konzervaci obilí. Vývojem doby se způsob skladování změnil. Jako sýpky sloužily nadzemní nebo jen málo zapuštěné špýchary. Hroby „horákovské kultury“ potvrzují běžné žárové pohřebiště, charakterizující obvyklou zemědělskou kolonii. Keramické zlomky pocházejí z hlíněných nádob, jež tehdy znamenaly důležitou součást kulturního i domácího inventáře. Sloužily k úschově potravin i jako zásobníky vody.

Poněvadž archeologické hledání v naší vesnici bylo celkem nahodilé a velmi kusé a nálezy jsou někdy nepodstatné, nelze provést širší rekonstrukci života, kultury i jiných charakteristických znaků našich dávných prapředků.

Ladislav Horák

Naši rodáci

Prof. Dr. Vladimír Kupčák

Narodil se 8. dubna 1934, jako syn dlouholetého řidičského učitele v obecní škole. Svě dětství a mládí prožil v Ostopovicích a v místní dvojtřídní získal základní vzdělání.

Maturoval na jednom brněnském gymnáziu a na podzim roku 1952 se zapsal na chemickou fakultu Slovenské vysoké školy technické v Bratislavě. Měl mimořádný talent, který mu velmi snadno přinesl vyznamenání i při ukončení vysokoškolského studia.

Jeho kariéra však začala, až když se stal pomocnou vědeckou silou na Katedře mineralogie a kristalografie bratislavské University Komenského. Mladý Vlodo byl fanatikem vědy. Přitom ale vůbec nebyl jednostranný, skládal básně, zkomponoval dokonce operu a měl slušný přehled o hudbě a o literatuře. Rozumně recitoval, zúčastňoval se různých neformálních posezení a nepokazil žádnou legraci. Mnohé fotografie prozrazují, že aktivně a mimořádně všestranně sportoval.

Ve své pracovní oblasti přistupoval k problémům vždy poctivě, tvořivě, systematicky a brzy pochopil, že to je jediný způsob, jak dojít k životnímu úspěchu. Proto

se stal záhy, již v roce 1967 stipendistou Humboldtovy nadace spojené se studijním pobytem na Universitě v Göttingenu. Významnou etapou jeho života bylo úspěšné absolvování konkursu na ředitele Mineralografického – kristalografického ústavu University v Göttingenu, kde se souhlasem tehdejších školských orgánů se ujal své funkce.

Problémy začaly až počátkem 70. let. Dr. Kupčák obdržel výzvu k návratu do Československé socialistické republiky. Protože si uvědomoval zodpovědnost za svůj ústav, zůstaly výzvy bez odezvy. Avšak o jeho patriotismu svědčí fakt, že nepožádal o politický asyl. Tvrdil, že doma není politicky pronásledován. Důsledkem bylo obdržení cizimectvého pasu s omezenou možností cestování do vlasti.

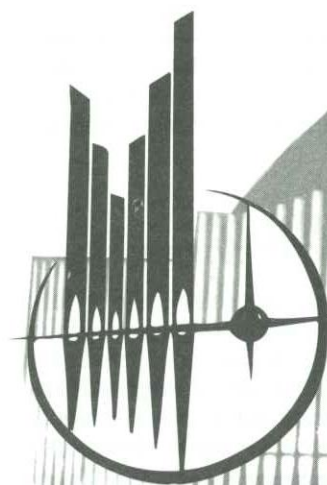
Až po roce 1989 se po dvacetiletém exilu mohl Prof. Dr. Kupčák vrátit domů do Československa. I když jen na krátkou návštěvu. Setkal se se svými rodiči v Ostopovicích, na Přírodovědecké fakultě přednesl vynikající přednášku o rozvoji ve svém oboru, dokonce mu byla zde udělena zlatá medaile za vědeckou práci.

Začaly se rýsovat mnohé vize do budoucnosti.

Konec všem plánům však udělal 13. července 1990.

Prof. Dr. Vladimír Kupčák, ředitel Mineralografického – kristalografického ústavu University v Göttingenu, rodák z Ostopovic zemřel.

Zpracováno podle nekrologu prof. Ďuroviče du

VARHANÁŘSTVÍ

v otázkách a odpovědích,
aneb byli jsme tam

Na úvod mi dovoďte otázku jak a kdy
Vaše společnost vznikla, odkud po-
cházejíte ?

Jako soukromá firma jsme založeni od 1. října 1991. Jsme však přímí pokračovatelé Dřevopodniku města Brna, provozovny varhanářství, se sídlem v Bohunicích. Předtím to bylo varhanářství, které od roku 1946 vedl pan Holčápek, jež bylo v roce 1952 zestátněno.

První varhany s opusovým číslem 1 byly vyrobeny už v roce 1946

Opusové číslo našich posledních varhan je 100.

A v Ostopovicích jsme vyrobili již 5 nástrojů.

pohybuje přibližně od 400 tisíc do 3 mil. Kč. Kdybychom dnes stavěli varhany pro obecní kapli, přišly by asi na 360 tis. Kč.

Kolik kusů varhan vyrobíte za rok?

Jsme schopni vyrobit 50–60 rejstříků za rok. Pak záleží kolika rejstříky jsou varhany obsazeny. Mohou to být jedny, ale i desaterý.

Jaký je prvopočátek stavby varhan?

Prvním impulsem je představa zákazníka.

Pak přichází tzv. disponér, koncertní mistr který na základě akustiky počtu posluchačů a prostoru zástavby navrhne dispozici varhan, složení a počet rejstříků atd.

Třetí instancí je architekt, který vytvoří grafický návrh varhan.

Ten je však limitován námi jako

Jaké suroviny při výrobě varhan používáte?

Není to žádné speciální dřevo, ale musí mít špičkovou kvalitu, přirodně sušené, dobře uložené. Převažuje smrk, borovice, z tvrdých je to dub, buk, jasan. Zajímavostí je, že jej využijeme do posledního kousičku. Píšťaly zhotovujeme z cínového a zinkového plechu.

Jaká je koncepce moderních varhan?

My vyrábíme pneumatické varhany jejíž součástí je klasický varhaní ventilátor. Ten vhání vzduch pod určitým tlakem do zásobníku. Tam je vzduch uschován. Pokud varhaník začne hrát, tlakový vzduch mu obstará veškerou práci s mechanismy mezi

Foto: Petr Dubjak

Jste monopolní podnik? Nebo máte konkurenci ?

Monopolní podnik nejsme a nikdy jsme nebyli. Mamutí firma je v Krnově, dále v České republice existujeme tři firmy se středním počtem zaměstnanců a soukromých varhanářů je 15.

Kdo jsou Vaši zákazníci?

Nejvýznamnější nástroj je v Ujezdě na Moravě. Ale i v Jedovnicích, v Brně v Židenicích, Králově poli, nebo v Zábřovicích.

Dříve jsme měli odběratele hlavně na Slovensku

Vyrábíme varhany pro toho kdo si stavbu nástroje objedná, ale výrazně převažují farní úřady.

Jakou cenu Vámi vyrobené varhany mohou mít?

Jakou hodnotu mohou mít varhany v obecní kapli?

Vyrábíme varhany o střední velikosti, o patnácti znějících rejstřících. Ty mají cenu okolo 900 tis. Kč. Obecně se rozpětí cen

výrobem.

Jaké komponenty vyrábíte a jaké musíte nakoupit?

V Hradci Králové u fy Petrof nakupujeme klávesy. Ty jsou pro varhany speciálně vyráběny a od klavírních se liší svým menším rozsahem. Ostatní části zhotovujeme u nás.

Zkuste prosím porovnat provozovnu v Bohunicích a v Ostopovicích

V Bohunicích se se veškeré činnosti odehrávaly v jednom velkém sále. V sále bývalé hospody. Těžko se udržovala nezbytně potřebná čistota v montážní etapě výroby varhan.

Provozovnu v Ostopovicích nám pronajali bratři Čipkovi.

Je stavěna jako dílna. Navíc zde máme oddělenou strojnou od montážní dílny.

rejstříkem s klávesy a píšťalou, ale také rozezná samotnou píšťalu.

Na otázky členů naší redakce zpravodaje odpovídali

pan Jaromír Votava, společník a jednatel pan Stanislav Sedláček společník.

Co zůstalo v bloku

- Varhanář se musí točit 20 let okolo varhan, aby se stal mistrem.
- V kolektivu máme dva varhaníky, ale zahrát si umí skoro každý.
- Varhanářství je umělecké řemeslo, ale málokdy je tak uznáváno.
- A na konec?**
- Varhany jsou natolik složité, že vymezený prostor v našem periodiku sotva by stačil k výstižnému popisu.

du

ODKAZ SVATÉHO VÁCLAVA

Je tu opět zaří a s ním svátek svatého Václava, který je letos o to významnější, že svatý Václav je patronem letošního 7. roku Desetiletí duchovní obrody národa (heslu jsme se věnovali dříve).

Svatého Václava odedávna prosíme o přimluvu u Boha především za náš národ, stát, za naše „věci veřejné“. Kniže Václav byl lidem uctíván jako světec již nedlouho po své smrti a během doby se stal symbolem české státnosti. Píseň Svatý Václave byla po několik století neoficiální národní hymnou. Důvěra ve svatého Václava byla tak silná, že zvláště v dobách těžkých pro vlast, národ a církve se k němu utíkal a prosil jej o pomoc: „Nedej zahynouti nám ni budoucími!“.

Kniže Václav byl na svou dobu vzdělaný člověk, jemuž se po této stránce mohl rovnat jen málokterý evropský panovník té doby. Ještě důležitější však bylo, že literární vzdělání a příklad zbožné babičky, svaté Ludmily, vedly Václava k pochopení ideálů křesťanství, které se později jako vladař snažil uvádět v život. Jan Čep píše: „Snažil se strhnout za sebou svůj lid a povznést jej výš, prorazit mu přístup k nejušlechtlejším kulturním statkům své doby, učinit svůj národ rovnocenným členem společnosti vzdělaných národů.“ Stává se tedy pro nás svatý Václav též symbolem duchovního vzestupu národa, symbolem, který je v současné době velmi aktuální, protože se jistě všichni shodneme na tom, že duchovní obroda, duchovního růstu je našemu národu velmi zapotřebí.

„Nedej zahynouti nám ni budoucími!“ nám rovněž připomíná, že existuje něco vyššího, o co je třeba se snažit, mravní ideály, myšlenky národa a vlasti, které je nutno zachovat a předat budoucím generacím vedle statků hmotných. Proto prosíme svatého Václava o přimluvu i za ty, kteří stojí v čele našeho státu, naší obce, aby vedle záležitostí materiálních věnovali náležitou péči též otázkám kulturním a duchovním, aby věnovali pozornost vylepšování vztahů ve společnosti a vytvářeli pro to předpoklady.

Je ovšem také pravda, že nikdo nemusí čekat na impuls shora, vždyť klíč máme ve vlastních rukou, stačí držet se evangelní zásady: „Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy ve všem jednejte s nimi.“

Libuše Dobrovodská

XII. VŠESOKOLSKÝ SLET

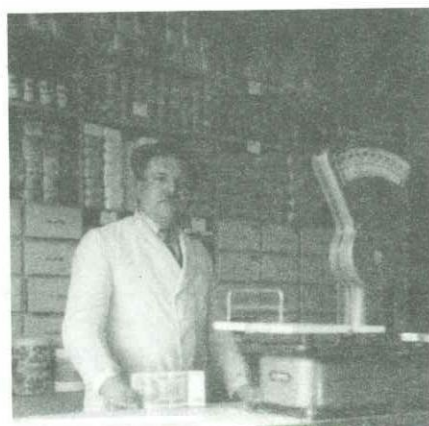
Této tradiční sokolské slavnosti se zúčastnily i čtyři členky místního Sokola vystoupením ve skladbě pro ženy. Již řadu let pravidelně cvičí naše ženy v místní sokolovně a aktivně vystupují na různých veřejných cvičeních. Nenechaly si ujít ani tuto obnovenou naši největší sportovní přehlídku. Začlenily se mezi střelické ženy a společně se cvičenkami z okolních obcí jely autobusy do Prahy na XII. všesokolský slet. Toto všechno bylo na jejich vlastní náklad. Nelze však opomenout, že náš OÚ místním cvičenkám na cestu přispěl. Oni ale ti sportovci přeci jenom ty Ostopovice občas zviditelňují a dobře reprezentují.

Jaroslav Trávníček

Dnes si budeme povídat o domě, který stojí na náměstí U kaple, má číslo 3. Představme si, že jsme v době, kdy právě skončila první světová válka, ale armáda samozřejmě existuje dál. Vojáky je potřeba vybavovat nejen zbraněmi, ale také například uniformou a vším, co k ní patří. Právě výrobou kožených řemenů a vojenských chlebníků z teletiny se zabývalo sedlářství pana Matěje Paulíčka, které na náměstí

ve Ustopovicích bývalo...

Pan Paulíček byl tedy především vojenským dodavatelem, ale v jeho firmě se vyrábělo daleko více druhů zboží. Na speciálních silných šicích strojích, i ručně pomocí šidel, silných režných nití a kalafuny, zvláštních nožů a kladívek a dalších nástrojů a zařízení vyráběli sedláři kabelky, aktovky, řemeny. I třeba řemínky na lyže. Sedlákům opratě na koně, chomouty. Firma měla pořád dost práce. V roce 1939 ji jako vojenského dodavatele

zabral Hitler. Tehdy už byla dílna v domku, který stojí na ul. Družstevní. Odtud je naše fotografie.

V domku na náměstí zatím pan Rudolf Čížek, zeť pana Paulíčka, otevřel svůj obchod smíšeným zbožím. To bylo začátkem třicátých let, přizemnímu domku přibýlo patro a pod ním se objevila skleněná výloha. Na výloze je napsáno: Káva, čaj, uzeniny, školní potřeby. Pivo, víno, likéry. A vedle na reklamních cedulkách: Smetol – čajový margarín, mýdlo „tři muži“, Alpa Francovka. Nejen tohle všechno

můžete koupit uvnitř. Na pultě leží těžká stolní váha, v policích až k vysokému stropu jsou naskládány různé balíčky s potravinami a dalším zbožím. A v regálech plno různých „šuflátů“. Obchod zde fungoval do roku 1952. Pamatujete ...?

Stavební firma

AREA STAV

spol. s r.o.

Nabízíme:

**STAVEBNÍ PRÁCE - MALOVÁNÍ - NATĚRAČSKÉ PRÁCE
ELEKTROINSTALACE - ÚKLIDOVÉ PRÁCE**

JOSEF JUHASZ

Sídlo firmy: Školní 33
664 41 Ostopovice
tel. 35 11 73

Kancelář: Kolárova 4
612 00 Brno
tel./fax 75 15 93